

Kocianova houslová soutěž

KOCIANOVO ÚSTÍ

3.-6. 5. 2023

XVIII. ročník festivalu Kocianovo Ústí
65. ročník

No. 3.

5. května

09.00 2. kolo 3. kategorie
13.00 2. kolo 4. kategorie

19.30 *Ivan Mládek a Banjo Band*
Roškotovo divadlo

Zahrála jsem nejlepší vystoupení svého života

Návrat laureáta předešlého ročníku je pro Kociánku velkou událostí. Dvojnásob to platí v případě nyní čtrnáctileté **Lany Zorjan**, která se stala absolutní vítězkou 64. ročníku a Ústí si podmanila svou srdečností a upřímností. Letos přijela opět v doprovodu maminky Arabely a pedagožky Ivany Aćimoski-Žikić. „Pomohla mi vyvinout se z malého fídlajícího dítěte ve skutečnou houslistku,” říká otevřeně o své učitelce. A kdo je ještě součástí vítězného týmu? No přeci kočka Ellie! „Minulý rok mi tady na Kociance neskutečně pomohla zvládat stres. Kdybych ji neměla s sebou, nejspíš bych nevyhrála,” přiznává sympatická srbská houslistka.

Ráda bych začala fotkou vlevo nahoře z loňského vyhlášení. Jak jste se v té chvíli cítila?

Tahle fotka je má oblíbená! Byla jsem v šoku. Nemyslela jsem si, že mám šanci, takže mě opravdu překvapilo, když mě vyhlásili jako laureátku. Nečekala jsem to a stále jsem se s tím nesrovnala.

Takže vítězství nebylo vaším hlavním cílem?

Trochu ano, ale nemyslela jsem si, že by to vyšlo. Alespoň ne ještě teď, když mi bylo 13. Neměla jsem absolutně žádná očekávání.

Jak byste s odstupem jednoho roku ohodnotila svůj výkon?

Do soutěže jsem šla s nulovými očekáváními. Doufala jsem třeba v třetí místo

ve své kategorii, nic víc, i to by byl obrovský úspěch vzhledem k prestiži soutěže.

Na začátku skladby jsem udělala drobnou chybu, trochu mi to ujelo. A jelikož se to stalo v pátém taktu na začátku, tak jsem si řikala: „No, a je konec.” Když jsem potom postoupila do druhého kola, byla jsem překvapená, ale motivovalo mě to podat dobrý výkon.

Zahrála jsem nejlepší vystoupení svého života.

Porota vaše vystoupení označila jako „plné emoci”. Znamená to, že jste si ho užila?

Ano, užila jsem si ho moc. Navíc je tu úžasná akustika, musím to zmínit, protože jsem neviděla moc uměleckých škol s takovou akustikou. Vystupujícím opravdu pomůže.

It was one of my best performances

A comeback of the Kocianka laureate is always a special event. That is also the case of 14-year-old **Lana Zorjan** who became the 64th competition laureate and won the hearts of everyone. This year, she returned to Ústí accompanied by her mother, Arabela, and her teacher, Ivana Aćimoski-Žikić. “She has helped me develop from a little kid into a true violinist,” says she about her teacher. Is the winning team complete? Certainly not! We cannot forget Ellie the cat. “Last year at the Kocian competition, she truly helped me cope with all this stress. If I wouldn’t have her, I wouldn’t have won.”

I would like to start with this particular photo. What were your

emotions back then?

I love this photo! I was purely shocked! I didn’t think I stood a chance, so I was obviously surprised to hear that I won in the first place. I did not expect anything else. I still cannot process that feeling.

So it was not your main goal to win this competition?

It was my goal but I didn’t think it would actually happen. At least not at this time, at the age of 13. I did not expect absolutely anything. This was purely unexpected.

➤ str. 4

➤ pg. 5

Předseda odborné poroty hodnotí 1. kategorii

První kategorie je velmi specifická, bývá zde velký věkový rozptyl. Vůbec to ale neznamená, že by mladší museli hrát hůře. Je to úžasný mix neuvěřitelných talentů. Každý ročník je jiný, v minulých letech se mohlo zdát, že je zahraničí napřed, letos jsou první dvě ceny v českých rukách. Vítěz ale nutně nemusí vyhrát všechny ceny, nejlepší interpretaci skladby Martinů předvedl nakonec druhý Tadeáš Prokop. Jeho výkon měl z každé stránky houslové hry něco pozitivního, byl usměvavý, hraní ho zjevně baví. Vítězná Anna Olecká je přírodní talent, hudebnost z ní číší, u hraní přímo tančí. Hudbu má v genech, na co sáhne, to jí velmi lehce jde. A to ukázala svým krásným dnešním výkonem.

Mezi čtyřmi třetími cenami zaujal hned na úvod mladičký mongolský houslista, velmi charismatický. Nastavil latku v devět ráno pěkně vysoko, hrál krásně, uvolněně, soustředěně. Jeho výkon se mi osobně moc líbil!

Jury Chairman's 1st Category Evaluation

The 1st category is quite special. The age differences are sometimes great but that does not mean that the younger ones would play worse, of course. We have a number of talented musicians here. Each year is different, in the past, the winning places were occupied by foreign contestants, this year, the first two places are in Czech hands. The first place does not ensure a complete victory, for example, the best performance of Martinů's composition went to Tadeáš Prokop, who placed 2nd. His performance was positive and joyful, it is clear that he enjoys playing. The winner Anna Olecká is a natural, her playstyle is light. She has music in her genes, she exceeds in everything she does, and she proved it today.

The little charismatic Mongolian violinist definitely stood out among the four 3rd places. He set the bar pretty high during his morning performance. He played in a nice, relaxed, focused manner, I really liked it!

Anna Olecká

Výherkyně 1. kategorie Anna Olecká začala hrát na housle až v šesti letech. Se svou paní učitelkou se však potkávala již od svých pěti. Krásný vztah má s celou svojí rodinou, největším podporovatelem je maminka. Ta ji na soutěž doprovodila společně s Anninou učitelkou a korepeticí. A jsou to právě rodiče, kteří se stali jejími největšími talismany nosícími štěstí. S jejím výkonem byla spokojena jak odborná porota, tak sama vítězka. I když dle jejích slov je zde vždy prostor pro zlepšení a svoje hraní hodlá v budoucnu posunout na ještě vyšší úroveň.

Výsledky 1. kategorie

- 1. cena **Anna Olecká (CZ)**
- 2. cena **Tadeáš Prokop (CZ)**
- 3. cena **Vít Langášek (CZ)**
- Gansuld Ganerdene (Mongolia)**
- Iva Rakočević (Serbia)**
- Lara Tamcan (Ukraine)**

Čestné uznání 1. stupně

- Benjamin Hampala (CZ)**
- Aleksa Rakočević (Serbia)**
- Tselmuun Otgonbaatar (Mongolia)**

Čestné uznání 2. stupně

- Prokop Matějo (CZ)**
- Aminegshig Purevtseren (Mongolia)**
- Julie Isabell Zadražilová (CZ)**

Čestné uznání 3. stupně

- Gabriela Sara Niecová (CZ)**

Tadeáš Prokop

Malý houslový talent z hlavního města Prahy, Tadeáš Prokop, který v 1. kategorii získal druhé místo a cenu za nejlepší interpretaci skladby Martinů, je s výběrem repertoáru spokojen. Připravuje se pod dohledem svého pedagoga Jakuba Fišera a je velmi rád, že se mohl zúčastnit soutěže. Je zde v doprovodu své maminky, která mu při jeho vystoupení nejen držela palce, ale také doprovázela na klavír. Skladbu zahrál přesně podle svých představ, k čemuž mu určitě pomohlo i dokonalé počasí, a je velice nadšený, že měl možnost se v Ústí nad Orlicí setkat s velkým množstvím výborných houslistů.

Nejmenší kategorie objektivem Terezy Ilgnerové

Mirek Němec: Jak to slyším já (1. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejrůznější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

Anna Olecká

Závěrečné číslo první kategorie je důstojným rozloučením s dnešním dopoledním soutěžením. Jako by opět sám osud vyřešil dnešní dramaturgii podle hesla – to nejlepší na konec. U Martinů šlo dokonce o velmi efektní provedení, což u tohoto typu skladby je pro mladičkého houslistu nejjednodušší k dosažení. Většina soutěžících tomuto pojmu „efektní“ byla dnes určitě dost vzdálena. U Händela si vily běžely pro baletní střevíčky a hurá na pódium. Za Händela bych dal cenu publika! Závěrečný Carl Bohm je skvělou tečkou za touto kategorií. Bravo pro Annu a do Brna celému jejímu týmu!

Gansuld Ganerdene

Mladý rozježený houslista s nespoutanou hřívou, který včera působil nejveselejším dojmem v budově, se dnes objevil na pódiu. V luxusním lesklém šedém obleku, vestičce a s černými lakýrkami působí dojmem úspěšného žoviálního podnikatele, který si odskočil k houslím. Ale hrát tedy věru umí! Housle jsou mu dokonalým kamarádem, interpret odvádí dobrou práci, pedagog může být spokojen. A s paní Martinou Hájkovou je mladý houslista (2015) v nejlepší společnosti. Gratuluji mongolské výpravě! Výborný výkon!

Tadeáš Prokop

Mladík se suverénním přednesem. Martinů s velmi příjemným vystupováním a přirozeným úsměvem. S kravatou a černou vestičkou vypadá Tadeáš zdaleky spíše jako maturant. Komarovského podává bezpečně až přímo suverénně. Celkově výtečně odvedená práce houslisty i pedagoga. Nadaný mládenec!

Iva Rakočević

Povinná skladba začala vzorným nástupem, alespoň co se týká souhry. I dokonale zvukově vyvážené. Je to ideál, ale není to vždy v této kategorii samozřejmostí. Komarovski vychází dobře, posluchači v sále si užívají. Nezbyvá než chválit. V kadenci a finále koncertu vidíme už dnes dobře nastartovanou budoucí virtuozitu!

Hrála jste Saint Saënsa – co vás motivovalo k výběru tohoto konkrétního repertoáru?

Hrála jsem Saint-Saënsův Koncert číslo 3, tuším že v h moll. Zpočátku se mi skladba moc nezamlouvala, ale během hraní jsem se do ní zamilovala. Samozřejmě je to také jeden z důvodů mého vítězství, porota mi pak tuto skladbu určila i pro závěrečný koncert.

Nejste první laureátkou ze Srbska, před vámi titul obdržel Stefan Milenkovič. Vy dva jste se vloni potkali, při jaké příležitosti?

Vlastně jsme se potkali už v březnu 2021 během online semináře. Je to vynikající učitel. Motivoval mě k tomu, abych se stala nejen lepší houslistkou, ale i lepším člověkem. Později v létě jsem se zúčastnila jeho masterclass v Čačaku. V roce 2022 to bylo ještě lepší. Mám velkou radost, že dalším laureátem ze Srbska jsem právě já.

Dalo by se říct, že je Milenkovič váš hudební vzor?

Rozhodně. Jedním z mnoha, mezi další patří třeba Maxim Vengerov, Hilary Hahn nebo María Dueñas. A samozřejmě moje učitelka, je úžasná. Pomohla mi vyvinout se z malého fidalajícího dítěte ve skutečnou houslistku. Pracuje se mnou od svých deseti let.

Otevřel vám laureátský titul dveře do světa?

Otevřel, hodně. A nejedná se jenom o nové možnosti, ale uvědomila jsem si, že jsem vážně schopná houslistka a dokážu vyhrát velkou soutěž. Pomohlo mi to vybudovat sebevědomí. Díky tomu má kariéra poskočila, mám teď větší ohlas nejen v Srbsku a tady v Česku, ale i v celé Evropě. Jsem za to neskonale vděčná.

Minulý rok jste hrála na mnoha místech, mohla byste zmínit ta, která pro vás byla nejvýznamnější?

Kociánka mi otevřela mnoho možností. Mezi nejvýznamnější bych zařadila recitály v Lublani, v Koncertní síni Iliji Kolaraca a v Muzeu historie v Bělehradu, v Koncertní síni města Novi Sad, dále pak koncert se symfonickým orchestrem Danube v Budapešti, se sborem Camerata Novi Sad a vystoupení na Exit

festivalu se souborem Camerata Balkanika, což bylo první vystoupení klasické hudby na tomto festivalu.

Máte nějaké konkrétní hudební plány do budoucna? Čeho byste ráda dosáhla?

Ráda bych se stala především sólistkou, zjistila jsem, že hraní sólo mi vyhovuje mnohem víc než třeba v orchestru. Ráda vystupuji ve velkých sálech. Jeden cíl jsem si vytyčila před pár měsíci, a tím je účast na prestižní soutěži pro mládež. Doufám, že se ze mě jednou stane vynikající houslistka a umělkyně.

Chtěla byste v budoucnosti i učit?

Nejspíš ano. Ráda bych pomáhala malým dětem, co s houslemi teprve začínají. Vzpomínám, jak moc mi má učitelka pomohla být lepší umělkyní a člověkem, ráda bych jednoho dne byla takovým vzorem pro někoho jiného.

Moje maminka též učí hru na housle. Když jsem vyrůstala, pozorovala jsem ji a její studenty. Vtipné je, že když mi bylo sotva pár měsíců, vzala jsem si hračku, usadila se u ní a v tichosti poslouchala, jak učí. Její technika a zvuk houslí mi učarovala. Můj tatínek je navíc operní zpěvák, takže svou první operu jsem viděla v hodně raném věku.

Co čtenáře také velmi zajímá, je vaše kočka. Řeknete nám o ní něco?

(smích) Jmenuje se Eliana, ale říkáme jí Ellie. Je to opravdu milé stvoření, neskutečně klidná.

Cestujete s vámi hodně?

Jezdí se mnou úplně všude, je to taková terapeutická kočka pro moji mentální pohodu. Mě má nejradši, což je skvělé, protože máme ještě dvě kočky a ty mě moc nemusí. Když nemají náladu se mazlit, vždy mě praští do obličeje.

Přijela s vámi i nyní?

Ano, je tady. Minulý rok mi tady na Kociance neskutečně pomohla zvládnout stres. Soutěže jsou náročné, kdybych ji neměla s sebou, nejspíš bych nevyhrála. Pamatuji si, že večer před druhým kolem jsem začala pod nátlakem brečet, Ellie mi vyskočila na klín a začala mňoukat, jako kdyby chtěla říct: „Přestaň, proč brečíš?“ Začala příst a tím mě uklidnila.

Ve čtvrtek budete v Rožkotově divadle hrát s Filharmonii Pardubice. Na co se můžeme těšit, co budete hrát?

Zahrajeme Koncert č. 5, který složil Henri Vieuxtemps. Je to skvělá skladba, silná, ale zároveň plná emocí a technicky náročná. Mám k ní blízko, neboť mi hodně sedne jako umělci. Když jsem ji hrála poprvé, okamžitě jsem se do ní zamilovala kvůli její síle. A přesně taková jsem momentálně i já. Doufám, že předčím očekávání diváků, cvičila jsem víc než kdy předtím.

Plánujete se jít letos podívat i na soutěž a pozdravit některé z účastníků?

Rozhodně. Chci si poslechnout třetí a čtvrtou kategorii. Samozřejmě nemám šanci stihnout všechno, protože musím jít nacvičovat.

Jsou zde i někteří mí přátelé a moc se na ně těším. Pamatuji si, když jsem vloni viděla laureáta 63. soutěže Kaie Gergova, byla jsem úplně zaražená. Nemůžu uvěřit, že letos jsem tou osobou já.

Kocianovo Ústí není jediný festival, na kterém letos vystupujete. Kde jinde vás mohou fanoušci vidět a slyšet?

Hraju ještě na festivalu ve Skutči. Příjemně mě překvapilo,

když si mě pozvali na další vystoupení, myslela jsem, že ta rádiová nahrávka a vystoupení v Ústí bude vše. Na koncert se moc těším, vystupování na pódiu mě inspiruje. Na zkouškách nikdy nepodám takový výkon jako při samotném vystoupení, už to tak mám léta. Nemůžu se dočkat, tyhle dva koncerty budou zatím největší, co jsem kdy odehrála.

Co byste řekla, že je klíčem úspěchu na takovéto soutěži?

Minulý rok jsem sem přijela jako dívka bez jakýchkoliv nadějí. A řekla bych, že je lepší se s tím tolik nestresovat. Není dobré říkat si: „Musím to vyhrát!“ Jeden čas jsem to dělala a můj výkon pak nebyl tak dobrý, vystresovalo mě to. Samotná účast na soutěži je obrovský úspěch, mít kuráž vyrazit na tak prestižní akci je obdivuhodné a už to z vás dělá vítěze. Soutěžící by si čas strávený na soutěži měli užít, porota si všimne, když je vám na pódiu příjemné, a emoce, které vložíte do hraní, se přenesou na ni.

How would you evaluate your last year's performance?

I came to the competition with no expectations. I was just hoping for, let's say, the third prize in my category and nothing more because that would already be a huge achievement for me since this is such a massive competition.

I had a little mishap at the beginning of my performance in the first round, a slip of a finger. And since it happened on the fifth bar in the very beginning, I was thinking: "Okay, I'm out." And then I went to the second round, which was already surprising, and it encouraged me to play well. And it was one of my best performances at that point.

The jury said that your performance was emotional. Did you enjoy it?

Yeah, I truly enjoyed it. And the acoustics are also amazing, which I have to mention because there are pretty much no art schools that have such amazing acoustics. That helps the performer a lot.

And I would say that the Kocian competition changed my life a lot. I mean, it's a massive competition and I think it's pretty cool to be its laureate.

You played Saint Saëns – why did you choose this repertoire?

I played the composition Saint-Saëns Concerto No. 3, I think, in H-Minor. I didn't like the first movement that much. But I fell in love with that concerto when playing it. And obviously, it is the reason why I won this competition because the jury chose me to play that concerto at the finishing concert.

You are not the first Serbian to win the laureate title. The other is Stefan Milenkovich. I know that you two met last year – on which occasion?

We actually met in 2021 for the first time, I had an online class in March, and that was my first meeting with professor Stefan Milenkovich. He is an incredible professor. He encourages me so much to become a better person, not only a better violinist. And then, in 2021, I went to his masterclass in the summer in Cacak. And in 2022, it was even better. I'm just so honoured to be the next laureate after him from Serbia.

Is he your music role model?

Yeah, definitely. One of many; I can name Maxim Vengerov, Hilary Hahn, and also Maria Dueñas. And also my professor. She's such an amazing woman. She has helped

me develop from a little kid into a true violinist. And she has worked with me since I was ten and a half.

Where did the laureate title get you? What doors did it open for you?

In one word – many. It's not only opened so many doors for me, but it also helped me realize that I am a good violinist. And I realized that I can win a big competition. It helped me build up my self-esteem. It pushed me forward so much and now I have a bigger name in Serbia, here in the Czech Republic, and around Europe. I'm just really thankful for everything.

Last year you played in many places. Can you name some that were important to you?

Kocian opened many doors to concerts for me. Some of the most notable ones are a recital in Ljubljana, Slovenia, a recital in the Endowment of Ilija Kolarac and Museum of History in Belgrade, a recital in the City concert Hall of Novi Sad, a concert with symphony orchestra Danube in Budapest, Hungary, concert with Camerata Novi Sad in Synagogue, concert with Camerata Balkanika for the Exit festival which marked playing classical music for the first time in festival's history.

Do you have any concrete music life plans? What do you want to achieve?

I definitely want to become a violin soloist, first and foremost, because I have found myself truly loving being a soloist much more than, let's say, being in an orchestra. I love to perform a lot, all over the world in big concert halls. And one of my goals that appeared a couple of months ago is to attend a prestigious competition for seniors. I am hoping that I will grow into a great violinist and I will become a good artist.

Do you want to teach in the future?

Yes, probably. I would like to help little kids who are starting to play the violin. I know how much my professor helps me and how much she's helped me to become a better violinist and person. I would like to be that person for somebody else.

My mother is a violin teacher too. I have grown up watching her teaching her students. And this is a really funny thing – when I was just a couple of months old, I would bring some of my toys, crawl to my mother teaching violin, sit there, and listen to the violin in silence. I was so mesmerized by the sound of the violin and by her teaching. My dad is an opera singer, I attended my first opera at just a couple of months old.

What the readers really want to know is everything about your cat! What is her name and what is her main mission?

(laugh) Her name is Eliana, we call her Ellie. She is such a sweet little creature; she's always laid back.

Does she travel a lot?

She travels everywhere with me and she is my mental health buddy, a therapy cat. I'm her favourite person, which is great because our other two cats don't like me that much. When they're not in the mood for cuddling, they will just slap me in the face.

Is she here with you in Litomyšl?

She's here with me. Last year at the Kocian competition, she truly helped me cope with all this stress. Competitions are stressful. So, if I didn't get that cat, I wouldn't have won. I remember the night before the second round, I started crying from the stress and Ellie came into my lap, and she started meowing, as if to say "Stop crying. Why are you crying?" She started purring and it calmed me down completely.

On Thursday you play with Pardubice Philharmonic in Rožkot Theatre. What can we look forward to? What are you playing there?

I will be playing the Vieuxtemps' Concerto No. 5. It

is a great concerto, powerful, but at the same time emotional, and technically difficult. I have a connection with that concerto because it fits my character as a player. The first day that I started playing it, I immediately fell in love with it because it has so much power. And that's the type of player I am, at least currently. I hope that I will exceed everybody's expectations because I have been practising a lot more than ever.

Kocian Ústí is not the only festival in the Czech Republic that you are playing at. Where else can we see you?

There's a festival in Skuteč. I was pleasantly surprised that they even called me for another performance because I thought that I would only have the radio recording and the performance here at Kocian Ústí. And I'm still so excited to perform because I love the stage. I live for the stage and it inspires me so much. And I always play not as well at the rehearsals as I do during the performances. It has been like that for years. So I guess it's the stage that inspires me so much and I'm just so excited because these two concerts will be the biggest that I've played so far.

Postřehy porotce Lihaye Bendayana

Tohle je vůbec poprvé, co působíte na KHS. Jak byste popsal atmosféru soutěže?

Je to tu skvělé v mnoha směrech. Nejprve bych chtěl vyzdvihnout kvalitu soutěžících, máme šanci zde slyšet mnoho talentovaných umělců. Zároveň cítím, že soutěž zprostředkovává i jistou vzdělávací hodnotu. Není to soutěž ve smyslu vítězů a poražených, ale každý má šanci něco vyhrát. I ti, kteří se neumístí na prvním místě, se mohou cítit ocenění a odnesou si cenné zkušenosti.

Panuje zde výborná atmosféra a organizace je vynikající, vše běží jako hodinky.

Vnímáte velké rozdíly mezi soutěžícími napříč kategoriemi?

Samozřejmě že v každé kategorii jsou soutěžící jinak vyspělí, proto se také pokaždé zaměřujeme na něco jiného. Nemůžete totiž hodnotit sedmileté dítě stejně jako patnáctileté. V každé kategorii najdeme soutěžící, kteří jsou na svůj věk velice schopní, myslím, že zde letos máme i skutečné profesionály. A zároveň vidíme i variaci napříč národnostmi a hudebními školami.

Poznáte podle hry, že jsou soutěžící z jiné země?

Rozdíl mezi houslovými školami je rozhodně vidět. Například když někdo z ruské houslové školy učí ve Francii, nebo když někdo učí dle belgické školy v Izraeli, poznáte školu, ne zemi. Je to vždy poznat podle jiného typu úchopu, jiných technik i provedení.

Řekl byste, že mladší soutěžící hrají více uvolněně?

Těžko říct. Malé děti možná vnímají určité situace jinak, proto je jejich hraní odlehčenější. Jakmile začnete opravdu vkládat léta práce a úsilí do toho, co děláte, stres se stupňuje. Více si pak všímáte i malých detailů, které později mohou vyústit ve větší chyby.

Samozřejmě najdeme soutěžící, co jsou na pódiu jako doma, ale i takové, kteří jsou více uzavření.

Zaujalo vás nějaké konkrétní vystoupení?

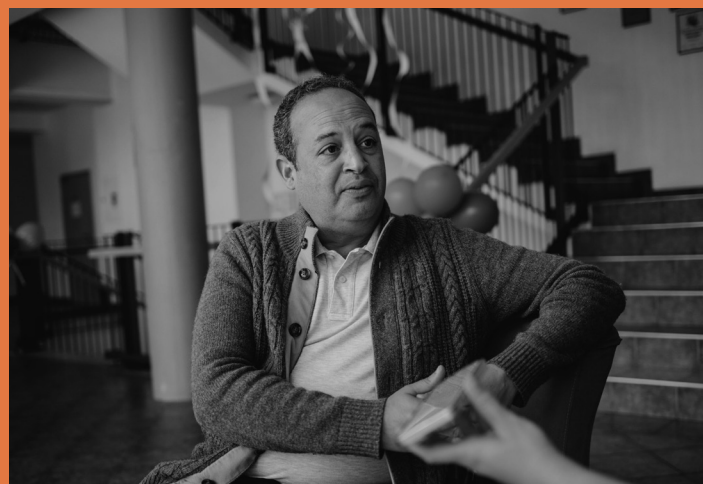
Bylo by složité porovnávat všechny soutěžící s jinými zkušenostmi a výběrem skladeb, proto nám práci usnadňují zavedené kategorie. Z té první bych chtěl ocenit všechna vítězná místa, soutěžící podali úžasné výkony. V ostatních kategoriích byly taktéž podávány fenomenální výkony, ovšem už bylo možné rozeznat dva tři soutěžící, kteří mezi ostatními vynikali.

Na co se nejvíce zaměřujete, když hodnotíte soutěžící, na techniku, emoce nebo něco jiného?

Je to kombinace vícero parametrů, navíc každý porotce se sám zaměřuje na něco jiného. U mladších soutěžících se snažíme odhalit, co na nich zanechali jejich učitelé, jestli se jejich styl učení odráží v hraní. S postupem času hledíme i na procítěnost a emoce. U starších soutěžících už se navíc zaměřujeme i na styl a techniku, tady už je vidět, jak se pocitová stránka slučuje s tou technickou.

Ve čtvrté kategorii jsme měli možnost slyšet i vaši žákyni. Bylo to pro vás výjimečné vystoupení, nebo jenom jedno z mnoha?

Bylo to něco víc. Řekl bych, že jsem byl nervóznější než ona. A i pro ni to byl významný moment, mít možnost hrát před mezinárodní porotou je pocta. Když hrajete na koncertě, víte, že tam je publikum, které si přišlo užít svůj čas. Ovšem na soutěži víte, že budete pozorováni a hodnoceni, jste pod větším tlakem. Já sám to také prožívám víc. Tady jsem měl možnost vidět nejenom, jestli hraje dobře nebo špatně, ale i jestli ta práce, kterou do jejího rozvoje vkládám, je někde vidět. Já byl s jejím výkonem nadmíru spokojen.

Lihay Bendayan about Kocianka

This is your first time at KHS. How would you describe the atmosphere of the competition?

I find it really nice in many ways. First of all, the level of the performers is very high, so there is an opportunity to hear some very talented players. At the same time, I feel that there is an educational value transmitted through the competition. It is not a traditional competition with winners and losers but everybody wins something. So even those who do not place 1st feel appreciated and they can take something from the experience.

The atmosphere is wonderful, the organization is great, and everything is on time.

Do the levels of players change throughout the categories?

Of course, the level of maturity is different in every category, and we also find different things to listen to in each of them. You cannot judge a 7-year-old and a 15-year-old the same. In each category, there are contestants with a high level of skill for their age, I would say we even have some real professionals here. And there is also so much variety with different nationalities and schools.

Can you tell when the players are from different countries?

I can tell the different violin schools. It is always obvious

when, for example, someone from a Russian school teaches in France, or someone from Belgian school teaches in Israel. It is very clear here with different types of holding, techniques and interpretations.

Would you say that the younger ones are more emotional?

I am not sure. Maybe small children understand certain situations differently and play more freely. But as you invest more in what you do, the pressure goes up. Then, you are more aware of the small details that make big differences. There are some contestants who love the stage more and some who are really introverted, it really depends on the personality.

Do you have a favourite performance so far?

It's very difficult to compare players with different experiences and compositions, that is why we have those categories. So if I had to choose from the 1st category, I would say all the winners played exceptionally. In the remaining categories, the average level was really high but I could already recognize two or three players that were very impressive.

Postřehy porotce Petera Rainera

Co si myslíte o dosavadním průběhu soutěže?

Moc se mi líbí, jak je soutěž uzpůsobená dětem. Aby se lépe poznaly, ať už se jedná o účast v dětské porotě, nebo v orchestru. I kvalita výkonů je na velmi vysoké úrovni, někdy jsou výsledky opravdu těsné. Je samozřejmě náročné hodnotit takto mladé účastníky, musíme zvážit celou řadu věcí. Snažíme se proto vybrat někoho, kdo má takzvaně všechno.

Přijal jste pozvání do poroty okamžitě, nebo jste váhal?

Přijal jsem hned. Pavel Šporcl se mě zeptal osobně, známe se už léta. Poprvé jsme se potkali v 90. letech a od té doby se naše cesty křížily ještě mnohokrát. Z pozvání jsem měl radost, tím víc, že jsem měl možnost vzít s sebou svého žáka. Je to sice náročné, být v porotě a ještě se starat o něj, ale jsem na něj moc pyšný.

Na co se nejvíce zaměřujete, když hodnotíte soutěžící?

Rekl bych, že hlavní faktor je muzikálnost. Víím, je to takový hodně obecný pojem, který je těžký definovat. Pro mě je stěžejní, aby soutěžící uměli svým vystoupením vyprávět příběh a aby to uměli spojit s dobrou technikou. Když máte houslistu, co je sice technicky nadaný, ale zbytek mu chybí, rozhodování je o mnoho snazší.

Dosahují vystoupení očekávané úrovně?

Ano, vlastně jsem s touto úrovní vyložení počítal. U nás v Berlíně máme podobné podmínky a učíme podle podobných osnov, takže jsem nebyl překvapený ani zklamáný, přesně co jsem čekal.

Rekl byste, že Kocianka má potenciál nalákat více zahraničních soutěžících?

Rekl bych, že už je mezinárodní

dost. Kouzlo soutěže je v její velikosti. Když už byste chtěli posílat velký počet dětí do zahraničí na obrovskou soutěž, musíte zajistit, že vše půjde hladce, děti nebudou zklamané a neodradí je to. Soutěž musí být vysoce inkluzivní, a to je s rostoucím počtem přirozeně těžší. Podle mě je Kocianka přesně ten zdravý balanc, co potřebujeme.

Shodnete se s ostatními členy poroty, nebo se vaše názory liší?
Ano, velmi často se shodneme.

Měl jste čas projít si město? Zaujalo vás něco konkrétního?

Rád bych na to měl více času. Doposud jsme jen pracovali a teď dělám rozhovory. (smích) Město si projdu dnes, večer se chystám do divadla a se Štěpánem Ježkem plánujeme navštívit Andriův chlum.

MasterClass nechyběla na Kociance ani letos

Na jednu stranu tradiční, na druhou také plná inovací. Pořadatelé Kocianovy houslové soutěže v čele s její ředitelkou Lenkou Lipenskou nabídli v posledních letech hned několik novinek, kterými se snaží doplnit již zavedený soutěžní program. Vedle soutěžního orchestru, který svoje vystoupení odehraje na sobotním Koncertu vítězů a laureáta KHS 2023, to je zejména seminář pro pedagogy a jejich svěřence.

Poprvé byl odpolední kurz realizován v roce 2017 renomovaným pedagogem Jiřím Fišerem. V posledních

letech pak lektorská pozice náležela zpravidla pedagogovi laureáta předešlého ročníku KHS, který rovněž zasedá v odborné porotě.

Včera tedy seminář v koncertním sále ZUŠ Jaroslava Kociana vedla Ivana Aćimoski-Žikić. Její svěřenkyňe Lana Zorjan se představila jen o pár hodin později na laureátském koncertu v Roškotově divadle. Seminář srbské profesorky Žikić byl překládán do češtiny. Účastníci semináře, který byl doplněn praktickými ukázkami, měli jedinečnou možnost porovnat českou či jiným mezinárodním přístupem.

Kocianka would not be complete without MasterClass.

Traditional on the one hand, innovative on the other. The organizers of the Kocian Violin Competition along with its director, Lenka Lipenská, have been offering numerous new activities in the competition programme. Apart from the competition orchestra (consisting of winners and the current laureate) which is going to perform this Saturday, there is also a seminar for the teachers and their students.

The afternoon seminar took place for the first time in 2017 and it was led by a famous

pedagogue Jiří Fišer. In the last years, it was common for the previous laureate's teacher to lead the seminar.

Yesterday, the seminar was led by Ivana Aćimoski-Žikić. Her student, Lana Zorjan, performed just a few hours later at the laureate concert in Roškot Theatre. The seminar was simultaneously interpreted from English into Czech. The seminar participants had the opportunity to see practical examples and to compare their national way of teaching with international approaches.

Dnes poslední zkouška dětského orchestru

Kocianova houslová soutěž dávno už není pouze o výkonech v koncertním sále ZUŠ. Mezi aktivity, které mohou malí i starší od května 2017 využít, patří také soutěžní orchestr. Vystoupení, které osvěžilo závěrečné předávání cen a koncert vítězů, se chystá i na letošek. Poprvé se zkušelo ve středu od 15 hodin, naposledy ještě dnes ve stejný čas. O muzikanty pečuje zkušená dirigentka Miluše Barvínková, na sobotním koncertě v divadle zahraje s orchestrem patron soutěže a předseda její poroty Pavel Šporcl. Můžete se těšit na skladby Geoffryho Whartona, Dmitrije Šostakoviče a oblíbený The Typewriter Leroye Andersona.

The Last Rehearsal of Children Orchestra

Kocianka is not only about performances in the Ústí Art School concert hall. Every year, the children have a chance to participate in the competition orchestra, which was established in 2017, and this year is no different. It is an event that nicely complements the award ceremony and the concert of the winners. The first rehearsal took place on Wednesday at 15:00, the last one falls on today. The musicians are led by a competent conductor, Miluše Barvínková. On Saturday's concert, the orchestra will play together with competition patron, Pavel Šporcl. Look forward to the compositions of Geoffry Wharton, Dmitri Shostakovich, and Leyon Anderson.

Starosta Petr Hájek hodnotí obědy s dětskou porotou:

Ve středu pizza byla, včera také. Protože mě ale dnes čekají obědy dva, tak druhý už vynechávám. S porotci čtvrté kategorie to mám tak, že oni baští a já odpočívám. Dám si kávu a prožívám slast, že v sobě mám tři malé pizzy z předcházejících dnů. Měl bych dát řeč s Pavlem Šporclm, on hubne, já nabírám, takže skóre je vyrovnané.

Ze zákulisí soutěže se tolik nedovím, i dětská porota je opravdu vytižená. V tu chvíli ocení nejen výkony soutěžících,

ale zejména dospělou porotu, která má práci skutečně intenzivní. A navíc ve všech kategoriích, zatímco děti v jedné.

Do poroty se vracejí i ti, co v ní už byli. Je to důkaz, že se jim práce v porotě líbí, rozhodně do ní nechodí za trest, naopak je o tuto funkci čím dál větší zájem. Na dětech se mi líbí, že ke své práci přistupují opravdu zodpovědně a vážně – nejen co se týče hodnocení, ale i oblékání a vystupování.

Vyhlašovatel a titulární sponzor:

[OU] Město Ústí nad Orlicí

Generální partner:

RIETER

Hlavní partner:

Odborní partneři:

Bärenreiter

našenoty.cz

Partneři:

Pardubický kraj

Mediální partneři:

Zpravodaj Kocianova Ústí

šéfredaktor
redakce

Natália Kudrnová
Jan Pokorný
Miroslav Němec
Kateřina Rejmanová
Šimon Švejda

překlad
foto

Kristýna Šedová
Tereza Ilgnerová
Lukáš Prokeš

grafika
tisk

Lucie Zamazalová
Grantis, s.r.o.

